

ctus, & item caloris deficientis iā, & maximè quia viuit in ocio. Propter continuum igitur & copiosum fluxum facta dilatatio in colatorio renum, vbi fit separatio serosæ aquositatis. Ideo propter nimiam dilatationem colatorij & imbecillitatem renum mingitur sanguis, & vrina similis quasi loturæ carnis: renes enim famelici sunt, qui alimentum nullum habent, & subinde attrahunt, ideoque fluit sanguis, sicut in mammillis fit mulierum, quando nimia fit factio, tandem sanguis extrahitur: non autem potest verti in vrinam talis materia attracta propter dilatationem colatorij. Quod exit, fœtidū est valdè, propterea quòd humores qui non bene regulantur à calore nativo, putrescunt facillimè: possunt etiam esse obstructiones in viis, quæ prohibent exitum legitimum & debitam transpirationem, qua impedita facile putrescunt humores, ad quam putredinem certè postea sequitur febris per vapores ascēdentes ad ipsum cor. His stantibus, quia medici prudentes non temerè aliquid agunt, nisi sperent, quod assequi id quod velint & possint. Quare prius videndum an possis agere, priusquam agere incipias: quandoque enim contingit, vt desit virtus vel efficacia. Aliàs ratione agentis seu medici, quod non est in hoc casu, vel ratione materiæ, quæ ipsa etiam non deest nobis, habet & asfidentes & optima omnia. Si itaque sit defectus, erit vel in natura, vel in virtute ægri, & fortalsè in vtroque: nam valde debilis est ratione ætatis. Tū adest affectus talis, vt sanguis quoque per vrinā quotidie plurimus exeat, & est in vltimo senio, quo tempore alioqui corpora loco sanguinis generant pituitam: vnde cum cadit virtus eorum, nō facile restauratur. Vereor igitur ne cadat virtus hīc: si enim ceciderit, quomodo restaurabitur? cum enim sanguinem generare non possit tempore sanitatis, in hac ætate constitutus, quomodo generabit tempore morbi? Prouidendum igitur, num desit virtus: si enim deest, deerit & materia, hoc est sanguis, & efficiens, id est, natura: frustra igitur operabimur. nam vna quælibet ars, cui deest materia, otiosa est: sed quia amici sumus & Christiani, non debemus eum relinquere.

Cura. Debemus occurrere symptomati, habemus febrim & fluxum sanguinis, vnde incipimus? Quantum ad febrim, ex quo materialis est, & ex fluxu dependet, indicat euacuationem: fluxus autem indicat restrictionē, quæ duo sunt opposita. Vbicunque materia sponte educitur à natura, etiamsi sit mala, cauendum tamen à restrictione: efficiuntur enim hinc incommoda multa. nullus fluxus etiamsi sanguis est refrigerādus, nisi manifestè sit casus virtutis. Estne igitur permittendum vt fluat? Non. Quid igitur faciendū? Non incipiamus à febre, sed à fluxu: videmus enim quòd non potest curari febris, nisi curetur fluxus. Oportet igitur videre, ne hæc materia putrescat. Quid fiet? Si disponamus melius sanguinem, faciamusque laudabiliorem, & pro diuersione apponendo ventosas sæpissimè in spatulis (phlebotomia enim nullo modo facienda in hac ætate ob casum virtutis, qui valde me-

tuendus) ventosæ quoque apponantur in hypochondrio dextro super hepar, & in sinistro etiam ac brachiis cum corniculis, sicut vtuntur ij qui sunt in vaporariis. Fiant frictiones leues & suaves ad faciendam diuersionem sanguinis. Contemperandus etiam sine adstrictione, remouenda acrimonia cum potionibus & cibis, quæ sunt emplastica. Ideo vtatur talibus ferculis, quale exquisitissimè coctum & colatum. Et tragacanthū album paratum in aqua violarū bibatur in brodio pulli. Pedes vitulini & pullorum etiā retundunt acrimoniam: bibat vinum modicè adstringens & nigrum dilutum cum aqua, in qua decoctum coriandri. Vel:

R. Siliquas quæ incidantur cum iuiubis & myrtillis, ac decoquantur in aqua, & apponatur zuccharum. Habent enim hæc omnia vim obtundendi. Exterius applicarem renibus quæ corroborarēt eas partes, & nollem fortiter aut violenter restringere, & non nisi moderatè refrigerantibus, vt cum cerato Galen. infrigidante, aut succo plantaginis, portulacæ aut solatri, addere aliquid tale cerato Galeni. Curarem vt omni die haberet beneficium ventris, idq; non cum rebus calidis, sed decocto violarum. Deinde hæc præscripta:

R. Gummi tragacanthi ʒ. iij.
Diluatur in aqua violarum, de qua sumatur ad quantitatem auellanæ singulis vicibus in brodio pulli.

R. Myrtillorum
Siliquarum frustatim incisarū ana ʒ. iij.
Iuiubarum num. x.
Decoquantur in q. s. aqua. Deinde:
R. Syrup. de agrimonia ʒ. j.
Syrup. de myrto ʒ. s.
Decoctionis suprā dictæ ʒ. iij.
Pro syrups nouem.
R. Vnguenti infrigidantis Galen. ʒ. ij.
Succi plantaginis
Portulacæ ana ʒ. iij.

E Cum modico ceræ, fiat linimentum pro renibus. Cuidam alteri post lōgam gonorrhœam mingenti sanguinem dixit, vt inungeret locum inter anum & scrotū, & circa collum vesicæ, oleo scorpiionum & ex amygdalis amaris, quiesceret & vteretur tenuiori victu: loco syrupsi sumeret brodiū pulli in quo decoctæ radices maluauisci, maluæ betonice, saluæ. Curatus est.

CONSILIVM CCLXXXVI De ardore vrine pro muliere.

F **D**X CERNEBAT per vrinā squamulas cum plurima spurca materia, & interdum etiam aliquid sanguinis, ita vt nisi esset aliqua suspicio de apostemate, imò nisi alternis noctibus magis affligeretur, & dolor non esset continuus, apostema certò adesse iudicassent, quanquam possit etiam esse aliud quod principium. Montanus vt per canicularum hunc syrupsu biberet, ordinauit.

G R. Radicum
Et foliorum pentaphylli
Ceterach
Capillorum Veneris ana.

Coquantur